

KENT ÖLÇEĞİNDE TAŞINMAZ KÜLTÜR VARLIĞI KORUNMA DURUMUNUN İNCELENMESİ: İZMİR ÖRNEK ALAN ÇALIŞMASI*

Observation Of The Conservation Status Of Cultural Heritage At The City Scale: Izmir Case Study

Yıldırım Hasan Selekoğlu** Bekir Eskici***

Öz

Bu çalışma Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı'nda yürütülmekte olan doktora tez çalışması kapsamında İzmir Tarihi Kent Merkezi'nde (Varyant ve Çevresi) belirlenmiş çalışma alanından elde edilen veriler doğrultusunda hazırlanmıştır. 2019 yılında alanda yapılan ilk çalışma bölgedeki tescilli yapıların koruma durum ve mülkiyet analizleri kapsamında gerçekleştirilmiştir. 2020 yılında İzmir'de gerçekleşen deprem alan çalışmasının tekrarlanmasını zorunlu kılmış ve çalışma 2021 yılında tekrarlanmıştır. Deprem sonrası yapılan alan çalışması ile elde edilen veriler bu çalışmada 2019 yılındaki verilerle analitik olarak kıyaslanmış ve alan özelinde süregelmekte olan yok oluş sürecine farkındalık yaratılması amaçlanmıştır. Ayrıca çalışma sürecinde gerçekleştirilen arşiv çalışmalarında yok olmuş yapıların yok oluş süreçleri ve nedenlerine dair verinin olmadığı tespit edilmiş, verideki eksiklik bu çalışma ile giderilmeye çalışılmıştır. Kültür varlığı açısından tehdit oluşturan yok oluş riskini kent ölçeği üzerinden inceleyen bu çalışma ile süregelmekte olan risk koruma durum ve mülkiyet analizleri ile elde edilen veriler desteği ile sunulmaya çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *İzmir, Kültür Varlığı, Korunma Durum Analizi, Mülkiyet Analizi, Risk*

Abstract

This study was prepared in line with the data obtained from the study area determined in Izmir within the scope of the doctoral thesis study, in progress at Ankara Hacı Bayram Veli University, Graduate Education Institute, Department of Conservation of Cultural Heritage. In 2019, the first fieldwork was carried out within the scope of the conservation status and property analyzes of the heritage buildings in the region. The earthquake that took place in Izmir in 2020 made it necessary to repeat the field study and the study was repeated in 2021. The data obtained from the field study after the earthquake was compared analytically with the data in 2019 in this study, and with this aimed at raising awareness about the ongoing risk process in the area. In addition, in the archive studies carried out during the study, it was determined that there was no data on the destruction processes and causes of the destroyed structures, and the lack of data was tried to be eliminated with this study. This study, which

*Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı'nda yürütülmekte olan "Taşınmaz Kültür Varlıklarının Korunmasına Yönelik Bir Model Önerisi Olarak Risk Yönetimi: İzmir Tarihi Kent Merkezi (Varyant ve Çevresi) Örnek Alan Çalışması" doktora tezinden üretilmiştir.

** Arş. Gör., Pamukkale Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, yselekoğlu@pau.edu.tr, ORCID: 0000-0001-7930-1671

***Prof. Dr., Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım Bölümü, b.eskici@hbv.edu.tr, ORCID: 000-0003-2352-5080

examines the ongoing extinction risk for cultural heritage on an urban scale, has been tried to be presented with the support of the data obtained from the conservation status and property analyzes.

Keywords: İzmir, Cultural Heritage, Conservation Status Analysis, Property Analysis, Risk

Extended Summary

In this study, in a selected area, the changes between the years 2019-2021 in the conservation status and ownership status of the cultural heritage buildings within the scope of the T.C. Law No. 2863 on the Protection of Cultural and Natural Assets (1983, article 7) were evaluated statistically.

The sample area determined within the scope of the doctoral thesis titled "Risk Management as a Model Proposal for the Conservation of Immovable Cultural Heritage: A Case Study of İzmir Historical City Center (Variant and Its Surroundings)" carried out in Ankara Hacı Bayram Veli University, Graduate Education Institute, Department of Cultural Heritage Preservation was chosen as the study area. Bozkurt, Kahraman Türkyılmaz, Mescit, Namık Kemal, Odunkapı, Sümer, Şehit Nedim Tugatay, Tan and Yıldız neighborhoods located within the borders of Konak district of İzmir province are the neighborhoods studied within the boundaries of the study area. In choosing this area different factors played a role, such as; the location of the neighborhoods within the scope of archaeological and urban protected areas (İzmir Konak Belediyesi, 2002, p. 13), the relationship of the neighborhoods with the Variant slope in the panorama of İzmir bay, the density of heritage buildings in the neighborhoods (Taner, Ecemiş, Aydoğan, Karataş, 2002, p. 32), the possibility of an ongoing cultural texture that this building density may create, the presence of recent interventions in the İzmir urban development process in the region (T.C. Resmi Gazete, 2012). The Altınyol-Damlacık region determined within the scope of the İzmir History Project (Belge, 2012, p. 344, Tekeli, 2018, p. 73) was taken as a model in determining the area boundaries. The boundaries of the study area are the Kemeraltı commercial area along the northern line, Variant along the east and southeast lines, Eşrefpaşa Street along the western and southwestern lines (Şekil 1.).

Within the scope of the study, the cultural heritage structures in this area were determined by archival studies carried out in İzmir Metropolitan Municipality and İzmir Konak Municipality. The protection status analyzes and property analyzes of the cultural heritage were done by the observations made in the area and archival studies. The data between the years 2019 and 2021 and the change in the data were analyzed analytically, and the possible reasons for the change in the data and the risk posed were presented.

As a result of the archive studies carried out a total of 223 parcel decisions were reached within the boundaries of the area which registered as cultural heritage. In the same archive study, it was determined that 14 of the parcels with these registration decisions were dropped from registration. The study continued with the remaining 209 parcels (Şekil 2.).

The first phase of the study started with the fieldwork carried out in September 2019. By observing the 197 buildings identified in the field study, the protection status of the buildings was determined on-site and a protection status analysis was carried out with the data obtained. In line with the conservation situation analysis conducted in 2019, it has been observed that 131 buildings, 3 of which are in the restoration phase, i.e. 66% of the total, are in good condition, although their user conditions vary. In this building group, although their maintenance status varies, buildings without any signs of structural damage were evaluated. It has been determined that 27 of the remaining 66 buildings, that is, 14% of the total of the buildings, are in the status of abandoned buildings (T.C. İmar Kanunu No. 3194, 1985, article. 39) and the remaining 39

buildings, that is, 20% of the structures in the area, have been completely destroyed. No archival data could be found regarding the destruction process and causes of these structures. After the determination of their conservation status, the property analysis of 128 solid buildings identified in the area was carried out. As a result of the property analysis, it was determined that 32 of the 128 buildings, that is, 24%, were empty (Şekil 3.).

The second phase of the study was completed with the fieldwork carried out in August 2021. As a result of the studies in 2021, it has been determined that 64% of the 122 buildings, that is, the total of the buildings, are usable, 30 buildings, that is, 15%, are derelict, and the remaining 42 buildings, that is, 21% of the buildings in the area, have been destroyed. In line with the property analysis in 2021, it was determined that 18 of 125 solid buildings were empty. In the light of all these data, it has been accepted that 48 buildings in the area are at risk of extinction, and 18 buildings that have no users are at risk of becoming derelict or disappearing (Şekil 4.).

When examined the data obtained in 2019 and 2021 collectively, show that the percentage of destroyed buildings in the area increased from 20% to 21%, and the percentage of derelict buildings increased from 14% to 15%. Even these percentage increases reveal the risk of the existing structures in the area becoming derelict or disappearing. In addition, the fact that no data on the destruction processes and causes of the destroyed structures could be obtained creates a separate risk for the region.

As a result, in the light of all these data, it is observed that 21% of the buildings in the area are destroyed, 15% are at risk of extinction because they are derelict structures, and 8% are at risk of entering derelict status due to their user status. Considering this, it is possible to say that there is an ongoing risk of extinction in the area and that this risk affects 23% of the structures still existing in the area.

The inability to obtain data on the destruction processes and causes of the structures that were found to be destroyed during the study process, and the failure to keep track and record of such data by any institution indicates possible problems at the point of control and inspection in the area specific.

It is of great importance to take measures against the extinction process, to spread awareness of conservation by raising public and social awareness, to create and implement sustainable conservation programs with the necessary legal regulations in order to keep these assets, which form the cornerstones of our urban memory and cultural heritage alive.

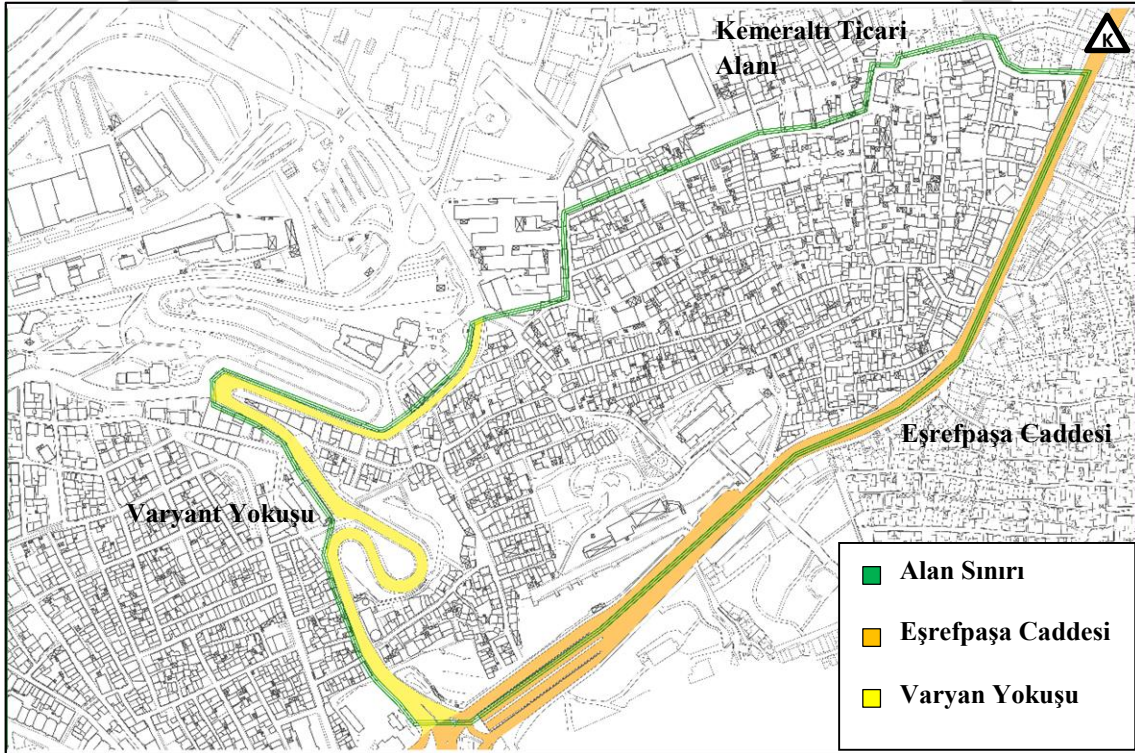
Giriş

Kültür varlığı kavramı, obje, yapı, kültürel doku ve sit alanı gibi farklı ölçeklerde unsurları kapsamaktadır ve bu unsurların korunma süreçleri ile bu süreçlerde karşılaşılan problemler farklılıklar göstermektedir. Kültür varlığının korunması süreci ise uluslararası tüzükler çerçevesinde oluşturulan ulusal yasa ve yönetmelikler kapsamında denetlenmekte ve sürdürülmektedir. Koruma süreçleri yasa - yönetmelikler kapsamında belirli kurumlarca denetlense ve sürdürülse de kültür varlıklarının koruma durumları zaman içerisinde doğal ya da insan kaynaklı etkenlerle değişebilmekte veya bu etkenler nedeni ile kültür varlıkları yok olabilmektedir.

Bu çalışmada seçilmiş bir alan özelinde T.C. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu (1983, madde. 7) kapsamında tescillenmiş yapıların 2019-2021 yılları arasındaki korunma durumları ve mülkiyet durumlarındaki değişimler istatistiksel olarak değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular ışığında kültür varlığının korunma sürecine etki eden etkenler, bu etkenlerin kültür varlığının korunma durumuna etkisi ve kültür varlığının yok oluş sürecinin oluşturduğu risk üzerine bir değerlendirme yapılması hedeflenmektedir. Bu değerlendirme ile kültür varlığının yok oluş süreci, bu süreçte riskin istatistiksel veri desteği ile sunulması ve süreç üzerinde farkındalık yaratılması amaçlanmaktadır.

Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Kültür Varlıklarını Koruma Anabilim Dalı'nda yürütülmekte olan “Taşınmaz Kültür Varlıklarının Korunmasına Yönelik Bir Model Önerisi Olarak Risk Yönetimi: İzmir Tarihi Kent Merkezi (Varyant ve Çevresi) Örnek Alan Çalışması” başlıklı doktora tezi kapsamında belirlenen örnek alan çalışma alanı olarak seçilmiştir. İzmir ili Konak ilçesi sınırları içerisinde yer alan Bozkurt, Kahraman Türkyılmaz, Mescit, Namık Kemal, Odunkapı, Sümer, Şehit Nedim Tugatay, Tan ve Yıldız mahalleleri çalışma alanı sınırları içerisindeki incelenen mahallelerdir. Bu alanın seçilmesinde; mahallelerin arkeolojik ve kentsel sit alanı kapsamında konumlanması (İzmir Konak Belediyesi, 2002 s. 13), mahallelerin İzmir koyu panoramasında yer alan Varyant yokuşu ile olan ilişkisi, mahallelerdeki tescilli konut yapıların yoğunluğu (Taner, Ecemiş, Aydoğan, Karataş, 2002 s. 32), bu yapı yoğunluğunun oluşturabileceği süregelen bir kültürel doku

olasılığı ve bölgede İzmir kentsel gelişim sürecinde yakın tarihli müdahalelerin varlığı (T.C. Resmi Gazete, 2012) gibi farklı etkenler rol almıştır. Alan sınırlarının belirlenmesinde İzmir Tarihi Projesi kapsamında belirlenen Altınyol-Damlacık bölgesi model alınmıştır (Belge, 2012, s. 344, Tekeli, 2018, s. 73). Çalışma alanının sınırlarını kuzey hattı boyunca Kemeraltı ticari alanı, doğu ve güneydoğu hattı boyunca Varyant yokuşu, batı ve güneybatı hattı boyunca da Eşrefpaşa Caddesi oluşturmuştur (Şekil 1.).

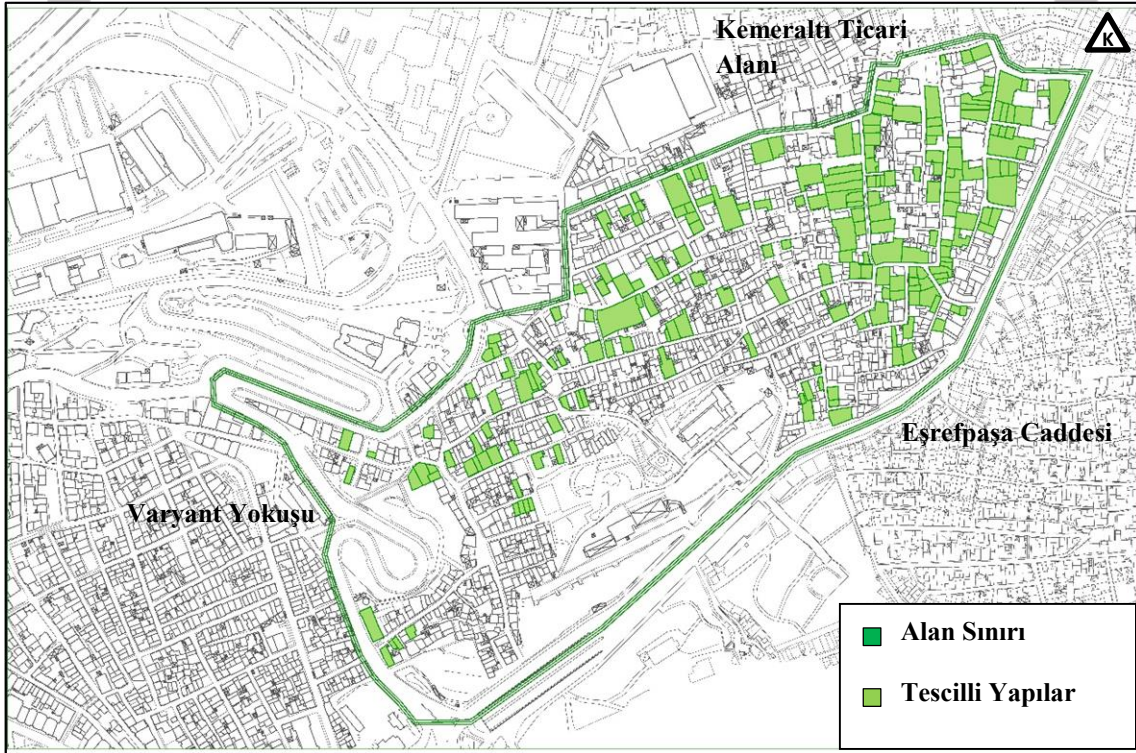

Şekil 1. Çalışma alanı (İmar planı İzmir Büyükşehir Belediyesi İmar ve Şehircilik Daire Başkanlığı'ndan elde edilmiştir, 2018)

Çalışma kapsamında bu alan içerisindeki tescilli yapılar İzmir Büyükşehir Belediyesi ve İzmir Konak Belediyesi'nde gerçekleştirilen arşiv çalışmaları ile tespit edilmiş, alanda yapılan gözlemler ve İmar Daire Başkanlığı'nda yapılan çalışma ile tespit edilen yapıların korunma durum analizleri ve mülkiyet analizleri gerçekleştirilmiş, 2019 yılı ile 2021 yılları arasındaki veriler ve verilerdeki değişim analitik olarak değerlendirilmiş, verideki değişimin olası sebepleri ve oluşturduğu risk sunulmuştur.

Bulgular

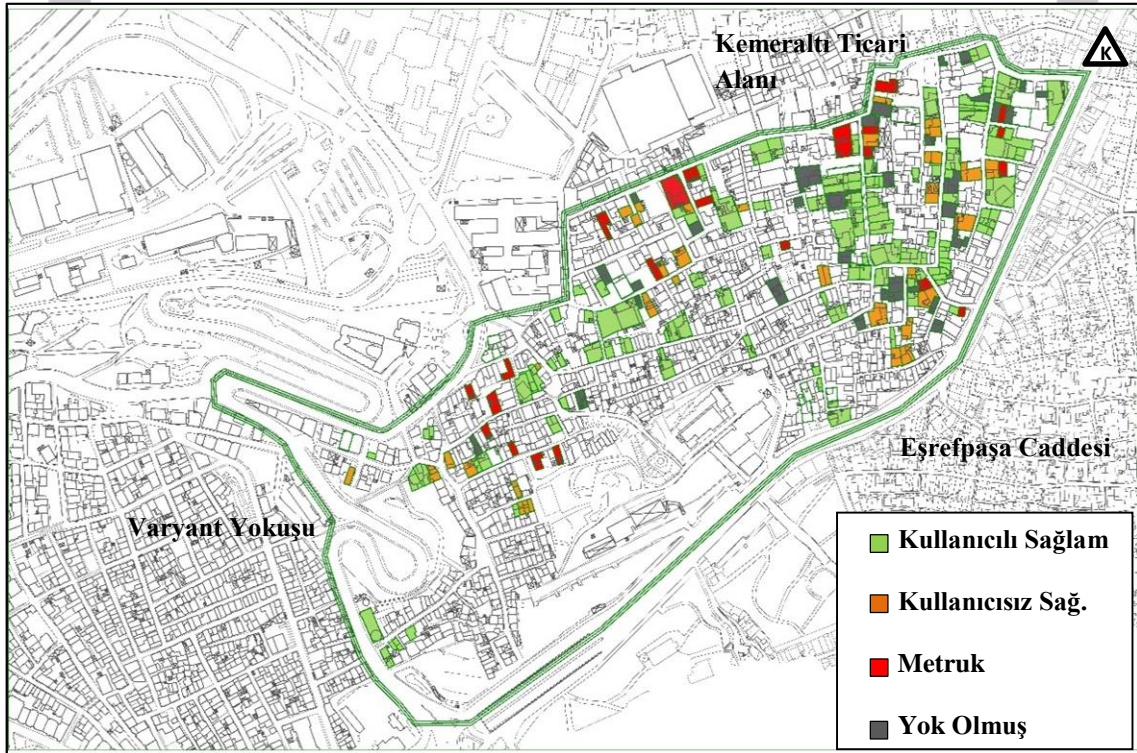
İzmir Büyükşehir Belediyesi ve İzmir Konak Belediyesi'nde gerçekleştirilen arşiv çalışmaları sonucunda alan sınırları içerisinde toplamda 223 adet tescilli parsel kararına ulaşılmıştır. Aynı arşiv çalışmasında bu tescil kararları ile tescillenen parsellerden 14'ünün tescilden düşürüldüğü tespit edilmiştir. Çalışma geriye kalan 209 tescilli parsel ile sürdürülmüştür. İzmir Büyükşehir Belediyesi İmar ve Şehircilik Daire Başkanlığı'ndan elde edilen güncel imar planı tescilli parsel kararlarıyla birlikte detaylı bir şekilde incelendiğinde alanda toplamda 197 adet tescilli yapının bulunması gerektiği tespit edilmiştir (Şekil 2.).

Şekil 2. Çalışma alanında tespit edilen tescilli yapılar.

Çalışmanın ilk aşaması 2019 yılı Eylül ayında gerçekleştirilen alan çalışması ile başlamıştır. Alan çalışmasında tespit edilen 197 yapı yerinde gözlemlenerek yapıların korunma durumları yerinde tespit edilmiş ve elde edilen veriler ile korunma durum analizi gerçekleştirilmiştir. 2019 yılında yapılan koruma durum analizi doğrultusunda 3'ü restorasyon aşamasında olmak üzere 131 yapının yani yapı toplamının %66'unun kullanıcı durumları değişkenlik göstermekle birlikte sağlam durumda olduğu

gözlemlenmiştir. Bu yapı grubu içerisinde bakımlılık durumları değişkenlik göstermekle birlikte herhangi bir yapısal hasar belirtisi bulunmayan yapılar değerlendirilmiştir. Geriye kalan 66 yapıdan 27 yapının yani yapı toplamının %14'ünün metruk yapı (T.C. 3194 sayılı İmar Kanunu, 1985, madde. 39) statüsünde olduğu ve geri kalan 39 yapının yani alandaki yapıların %20'sinin tamamen yok olduğu tespit edilmiştir. Bu yapıların yok oluş süreci ve nedenleri ile ilgili herhangi bir arşiv verisine ulaşılamamıştır. Korunma durumlarının tespitinden sonra alanda tespit edilen 131 sağlam nitelikte yapının mülkiyet analizi yapılmıştır. Mülkiyet analizi sonucunda 131 yapıdan 32'sinin yani %24'ünün boş olduğu tespit edilmiştir. Geriye kalan 99 yapıdan 9'u cami olmak üzere 15 yapı kamusal işlevli, 84 yapı ise sivil işlevli yapılardır. Sivil işlevli yapıların 40'ı tapu sahipleri ve 44'ü kiracılar tarafından kullanılmaktadır (Şekil 3.).

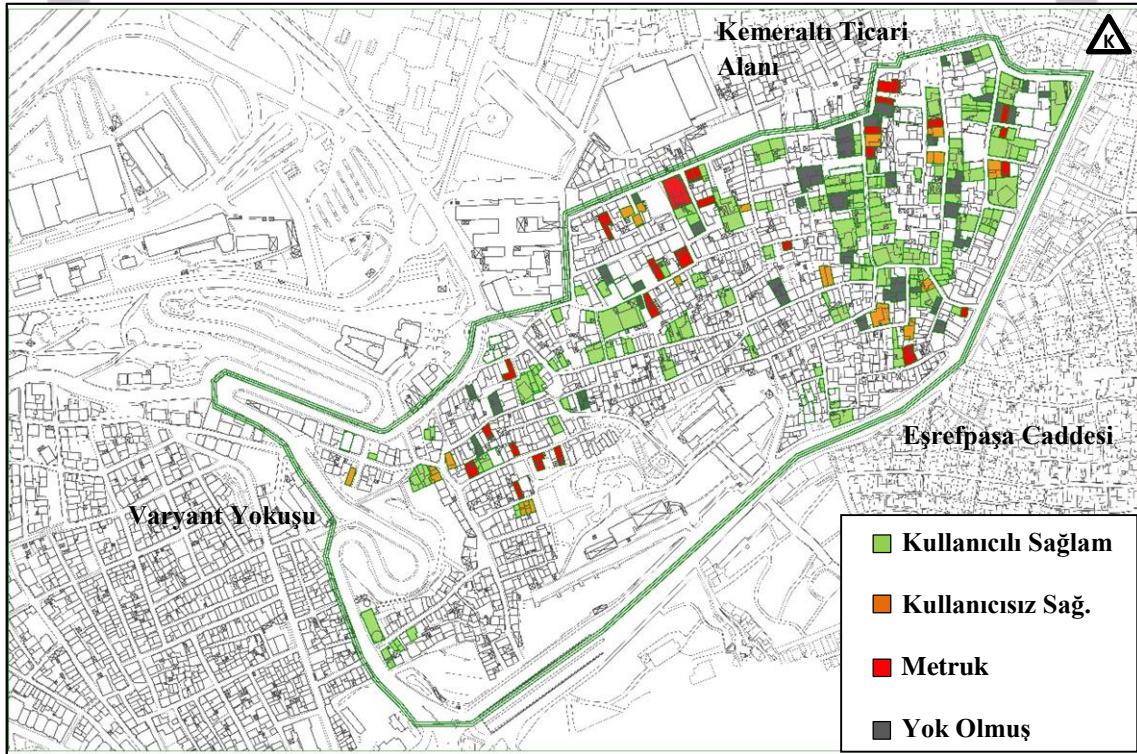

Şekil 3. 2019 yılı alan çalışması sonucu elde edilen koruma durum ve mülkiyet analizi verileri.

2019 yılında yapılan çalışma sonucunda yapıların koruma durum ve mülkiyet analizleri bir araya getirilerek elde edilen veriler ışığında alandaki 27 metruk durumdaki yapı yok olma riski altında kabul edilmiştir. Ayrıca 131 sağlam nitelikteki yapıdan

bakımsız olduğu (yapısal hasar içermese de dış cephe kaplaması, çatı drenaj sistemi veya kapı pencere gibi donatıları hasarlı yapılar) ve mülkiyet analizinde boş olduğu tespit edilen 32 yapıda metruk yapılar gibi kullanıcılarının olmaması, düzenli bakım onarım süreçlerinden mahrum kalmaları ve bölgede süregelen riskten dolayı metruk yapı statüsüne girme veya yok olma riski altında kabul edilmiştir.

Çalışmanın ikinci aşaması 2021 yılı ağustos ayında gerçekleştirilen alan çalışması ile tamamlanmıştır. 2021 yılındaki çalışmalar sonucunda 125 yapının yani yapılar toplamının %64'ünün kullanılabilir nitelikte olduğu, 30 yapının yani %15'nin metruk durumda olduğu ve geriye kalan 42 yapının yani alandaki yapılardan %21'inin yok olmuş olduğu tespit edilmiştir. 2021 yılındaki mülkiyet analizleri doğrultusunda 125 sağlam nitelikteki yapıdan 18'inin boş olduğu tespit edilmiştir. Tüm bu veriler ışığında alanda 48 yapının yok olma riski altında olduğu, kullanıcısı bulunmayan 18 yapının ise metruk yapı statüsüne girme veya yok olma riski altında olduğu kabul edilmiştir (Şekil 4.).

Şekil 4. 2021 yılı alan çalışması sonucu elde edilen koruma durum ve mülkiyet analizi verileri.

Bulguların Değerlendirilmesi

2019 yılı ile 2021 yılında elde edilen verileri toplu bir şekilde incelediğimizde alanda yok olmuş yapıların yüzdesinin %20'den %21'e, metruk durumdaki yapıların yüzdesinin %14'ten %15'e yükseldiğini görmekteyiz. Bu yüzdesel artışlar bile alan içerisinde süre gelmekte olan yapıların metruk yapı statüsüne girme ya da yok olma riskini ortaya koymaktadır. Ayrıca yok olmuş yapıların yok oluş süreçleri ve nedenleri ile ilgili bir veri ulaşılamamış olması da bölge özelinde ayrı bir risk oluşturmaktadır.

Veriyi genel değerlendirme yerine yapı özeline indirerek değerlendirdiğimizde, 2019 yılında metruk olduğu için yok olma riski altında kabul edilen 27 yapıdan 3'ünün yıkılarak tanımsız hale geldiğini ve yok olduğunu görmekteyiz (Fotoğraf 1.).

Fotoğraf 1. 108 ada 2 nolu parseldeki yapının 2019(a) ve 2021(b) yıllarındaki fotoğrafları ile 121 ada 80 nolu parseldeki yapının 2019(c) ve 2021(d) yıllarındaki fotoğrafları (Kişisel Arşiv, 2019-2021).

Ayrıca 2019 yılında kullanıcısı olmadığı için metruk yapı statüsüne girme riski altında olduğu kabul edilen 32 yapıdan 5 tanesinin kısmi yıkılmalar sonucu metruk yapı statüsüne girerek kullanılmaz halde oldukları tespit edilmiştir (Fotoğraf 2.).

Fotoğraf 2. 113 ada 85 nolu parseldeki yapının 2019(a) ve 2021(b) yıllarındaki fotoğrafları ile 120 ada 52 nolu parseldeki yapının 2019(c) ve 2021(d) yıllarındaki fotoğrafları (Kişisel Arşiv, 2019-2021).

Alanda gözlemlenen yok olmuş yapı ve metruk yapı sayısındaki artışı genel olarak yapıların bakımsız kalma sürecine bağlamak mümkündür. Ayrıca bölgede 30 Ekim 2020 yılında gerçekleşmiş olan 6.6 Mw şiddetindeki depremin de (AFAD, 2020, s. 1) doğrudan bu yıkımlara sebep olmasa da süreçte rol oynadığını söylemek mümkündür. 2019 yılında metruk yapıyken 2021 yok olan yapılarda ve 2019 yılında metruk yapı statüsüne girme riski taşıırken 2021 yılında bu statüye giren yapılarda geçen süreç içerisinde kısmi yıkılmalar veya taşıyıcı sistemlerinde oluşan hasarlar tespit edilmiştir.

Alanda gözlemlenen değişimler sadece olumsuz yönde olmamıştır. 2019 yılında 32 yapı boş olduğu için metruk yapı statüsüne girme ya da yok olma riski altındayken bu sayı 2021 yılında 18'e düşmüştür. Söz konusu 32 yapıdan 5'inin metruk yapıya dönüştüğü gözlemlenirken 6 yapının tekrardan kullanılmaya başlandığı veya restorasyon gördüğü tespit edilmiştir.

Sonuç

Bu çalışma ile 2019 yılı ve 2021 yılında çalışma alanı özelinde gerçekleştirilen korunma durum analizleri ve mülkiyet analizleri ile bu analizlerin kıyaslanması sonucunda aşağıdaki bulgulara ulaşılmıştır:

Bölgede toplamda 197 adet tescilli yapı olması gerekirken 2019 yılında bu yapıların 39'unun yok olduğu, bu sayının 2021 yılında 42'ye ulaştığı tespit edilmiştir. Yani alandaki yapıların %21'i yok olmuştur.

2019 yılında toplamda 27 yapının yapısal hasar bulundurması ya da kısmi olarak yıkılmış olması nedeni ile metruk durumda olduğu tespit edilmiş ve söz konusu 27 yapıdan 3'ünün 2021 yılına kadar geçen sürede yok olduğu gözlemlenmiştir. 2021 yılı ile alandaki yapıların 30'unun yani alandaki yapıların %15'inin metruk yapı statüsünde olduğu tespit edilmiştir.

2019 yılında alan içerisinde bakımlılık durumları değişkenlik göstermekle birlikte toplamda 32 yapının boş olduğu tespit edilirken bu sayı 2021 yılında süreç içerisinde gerçekleşen olumlu gelişmelerle 18'e düşmüştür. 2021 yılı itibari ile alandaki yapıların %8'i kullanıcı durumlarından (kullanım dışı olmalarından) dolayı metruk yapı statüsüne girme ya da yok olma riski altında olduğu kabul edilmiştir.

Sonuç olarak tüm bu veriler ışığında alandaki yapıların %21'sinin yok olduğu, %15'inin metruk statüsünde yapılar olduğu için yok olma riski ile karşı karşıya olduğu, %8'inin ise kullanıcı durumlarından dolayı metruk yapı statüsüne girme riski ile karşı karşıya olduğu göz önüne alındığında, alanda süregelen bir yok oluş riski olduğunu ve bu riskin alanda varlığını devam ettirmekte olan yapıların %23'ünü etkilediğini söylemek mümkündür.

Yapılan çalışma sürecinde yok olduğu tespit edilen yapıların yok oluş süreçleri ve nedenleri ile ilgili bir veriye ulaşılamaması, bu tür bir verinin herhangi bir kurum tarafından takip ve kaydının tutulmaması alan özelinde kontrol ve denetleme noktasında olası sorunları işaret etmektedir.

Kent belleği ve kültürel mirasımızın temel taşlarını oluşturan bu varlıkların yaşatılması için yok oluş sürecine karşı önlemler alınması, kamusal ve toplumsal anlamda farkındalık oluşturularak koruma bilincinin yaygınlaştırılması, gerekli yasal düzenlemelerle sürdürülebilir koruma programlarının oluşturulup acilen hayata geçirilmesi büyük önem arz etmektedir.

Ayrıca yapıların metruk yapı statüsüne giriş ya da yok oluş süreç ve nedenleri bölgedeki sorumlu kurumlarca takip edilmelidir. Bu süreç ve nedenler kapsamında oluşturulacak veri bölgenin korunması açısından ileride yapılacak çalışmalar kapsamında önemlidir. Bu çalışma sürecinde alan özelinde süregelen yok oluş riskinin verileri sunulmuş ve tartışılmıştır, bu riske bir çözüm önerisi olarak risk yönetimi “Taşınmaz Kültür Varlıklarının Korunmasına Yönelik Bir Model Önerisi Olarak Risk Yönetimi: İzmir Tarihi Kent Merkezi (Varyant ve Çevresi) Örnek Alan Çalışması” başlıklı doktora tezinde kapsamlı olarak ele alınmıştır. Konuya ilişkin bulgular ve değerlendirmelerin yayınlanması yönünde çalışmalarımız halihazırda devam etmektedir.

Kaynakça

Bakanlar Kurulu Kararı, Karar Sayısı: 2012/3829. (2012). *T.C. Resmi Gazete*, (28449, 22.10.2012). Erişim Adresi: <https://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2012/10/20121022-2.htm>

Belge, Burak. (2012). Handling Sub-Soil Urban Archaeological Resources In Urban Planning, Issues In İzmir Historic City Centre. *Metu Journal Of The Faculty Of Architecture*, (29:2) 331-3350. Erişim Adresi: http://jfa.arch.metu.edu.tr/archive/0258-5316/2012/cilt29/sayi_2/331-350.pdf

İzmir Konak Belediyesi. (2002). Kemeraltı Koruma Amaçlı İmar Planı. *Egemimarlık*, (43). 13-15. Erişim Adresi: <https://www.egemimarlik.org/cevirim-ici-okuma/43/729>

Taner, Tayfun., Ecemiş, Sibel., Aydoğan, Muhammed., Karataş, Neslihan. (2002). *Kemeraltı Kentsel Sit Alanı Koruma Amaçlı İmar Planı Raporu*. İzmir: DEÜ Mimarlık Fakültesi Yayınları. Erişim Adresi: <https://melesyarisma.izmir.bel.tr/CKYuklenen/2-10.pdf>

T.C. İçişleri Bakanlığı Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı (AFAD). (2020). *30 Ekim 2020 Ege Denizi, Seferihisar (İzmir) açıkları (17,26 km) Mw 6.6 Depremine İlişkin Ön Değerlendirme Raporu*. Deprem Dairesi Başkanlığı. Erişim Adresi: <https://deprem.afad.gov.tr/downloadDocument?id=2064>

T.C. 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu. (1983). *T.C. Resmi Gazete*, (18113, 23.07.1983). Madde: 5879-5900. Erişim Adresi: <https://www.mevzuat.gov.tr/mevzuat?MevzuatNo=2863&MevzuatTur=1&MevzuatTertip=5>

T.C. 3194 sayılı İmar Kanunu. (1985). *T.C. Resmi Gazete*, (18749, 09.05.1985). Madde: 6677-6698. Erişim Adresi: <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.3194.pdf>

Tekeli, İlhan. (2018). *İzmir Tarih Projesi Tasarım Stratejisi Raporu*. İzmir: İzmir Büyükşehir Belediyesi. Erişim Adresi: <https://melesyarisma.izmir.bel.tr/CKYuklenen/2-8.pdf>